

У Х В А Л А
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Тимчука Ігоря Михайловича щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 55 Конституції України та статті 248² Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
20 квітня 1999 року
№ 4-у/99

Справа № 2-8/99

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Розенка Віталія Івановича – головуєчий,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Савенка Миколи Дмитровича – суддя-доповідач,
Селівона Миколи Федосовича,
Тихого Володимира Павловича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Тимчука Ігоря Михайловича стосовно офіційного тлумачення положень частини другої статті 55 Конституції України та статті 248² Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Савенка М.Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення просить дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 55 Конституції України та статті 248² Цивільного процесуального кодексу України щодо можливості оскарження засновниками приватних підприємств в порядку цивільного судочинства рішень місцевих органів виконавчої влади, які порушують права приватних підприємств.

Необхідність в офіційному тлумаченні положень частини другої статті 55 Конституції України та статті 248² Цивільного процесуального кодексу України він обґрунтовує тим, що суди України різних інстанцій приймали неоднакові рішення стосовно поданої ним скарги, а також прагненням поновити свої майнові права, що були порушені.

2. Ухвалою Колегії суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) від 29 грудня 1998 року у відкритті конституційного провадження у справі було відмовлено на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України".

3. З матеріалів конституційного звернення вбачається, що в липні 1992 року приватним виробничо-комерційним підприємством "Тім", засновником якого є Тимчук І.М., було укладено договір про об'єднання з малим підприємством "Едельвейс". Рішенням виконавчого комітету Надвірнянської міської Ради народних депутатів від 25 листопада 1992 року № 316 цей договір було визнано недійсним на тій підставі, що він суперечить статуту малого підприємства "Едельвейс".

На думку автора звернення, зазначене рішення виконавчого комітету зачіпає його майнові права як власника приватного підприємства, а тому це рішення було оскаржено ним до Надвірнянського районного суду Івано-Франківської області в порядку, передбаченому главою 31-А Цивільного процесуального кодексу України.

Звертаючись до суду, заявник посилався на положення частини другої статті 55 Конституції України, якою гарантовано право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, та статті 248² Цивільного процесуального кодексу України, якою визначено предмет судового оскарження у сфері управлінської діяльності.

Рішенням Надвірнянського районного суду Івано-Франківської області від 26 квітня 1996 року скаргу Тимчука І.М. було задоволено, а оспорюване рішення виконавчого комітету скасовано як таке, що прийняте з перевищенням компетенції та порушує право власності заявника.

Ухвалою судової колегії в цивільних справах Івано-Франківського обласного суду від 4 червня 1996 року рішення Надвірнянського районного суду було скасовано, а провадження у справі закрито у зв'язку з непідсудністю справи судам з тих підстав, що оспорюване рішення виконавчого комітету порушує права приватного підприємства "Тім", а не його засновника, і що в даному випадку має місце спір між двома юридичними особами, який відповідно до статті 24 Цивільного процесуального кодексу України та статті 1 Арбітражного процесуального кодексу України підлягає розгляду в арбітражному суді.

Постановою президії Івано-Франківського обласного суду від 14 березня 1997 року зазначену ухвалу було залишено без змін.

Листом Голови Верховного Суду України від 8 січня 1998 року було відмовлено в заявленні протесту на постанову президії Івано-Франківського обласного суду.

4. Відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для відкриття конституційного провадження в справі за конституційним зверненням є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України чи іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У матеріалах конституційного звернення відсутні дані про неоднозначне застосування судами чи іншими органами державної влади положень законів, офіційне тлумачення яких просить дати заявник.

Розбіжності між правовими позиціями Надвірнянського районного суду, Івано-Франківського обласного суду та Верховного Суду України, що впливають з прийнятих ними рішень у справі за скаргою громадянина Тимчука І.М., не свідчать про неоднозначне застосування положень нормативних актів, стосовно офіційного тлумачення яких заявлено клопотання, оскільки рішення районного суду у цій справі скасовано, і єдиним чинним рішенням у справі є ухвала судової колегії в цивільних справах Івано-Франківського обласного суду про закриття провадження. Скасовані судові рішення не можуть братися до уваги при вирішенні питання про неоднозначність застосування судами положень Конституції України та законів України. Врахування таких рішень фактично призводить до перевірки правильності і законності прийнятих рішень у конкретній справі, що не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Вирішення питання про наявність порушень прав громадянина-засновника підприємства або порушень прав підприємства як юридичної особи, яка згідно зі статтею 26 Цивільного кодексу Української РСР має власну цивільну правоздатність, здійснюється судами загальної юрисдикції під час розгляду конкретної справи відповідно до встановленої підсудності спорів і не належить до компетенції Конституційного Суду України.

5. Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Тимчука Ігоря Михайловича стосовно офіційного тлумачення положень частини другої статті 55 Конституції України та статті 248² Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” –

невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ